

של מיל בערך מן העמדה העיקרית.

אנו רואים, שמבחינה אסטרטגית יהא מצבו של משמר הארץ סטטי – כלומר, קבוע במקום מסוים. ואולם יש לאמן את יחידותיו למוביליות טקטית בתחום פעולתן העצמית. אולי ימצא, כי הדרך הטובה ביותר לקיים בידך נקודה חזקה נצורה היא על ידי יחידה המאומנת מראש להגיח ולהפתיע את האויב שמקיף את הנקודה. יש לדאוג לכך, שהמשמרות החיצוניים הנשלחים מן הגרעין העיקרי יהיו מסוגלים תמיד לתמרן הנה והנה – להתקדם ולסגת בתחומי סביבתם המוגבלת. ברור, כי כדי שתהיה אפשרות לשים אנשים במידה מספקת בנקודות החזקות ובמשמרות החוץ ולהותיר עוד מתנדבים בכמות הגונה בשביל להקים פלגות בנות-משקל להתקפות נגדיות, צריך „משמר הארץ” באנגליה לגדול ולעלות בהרבה על מספרו כיום, המגיע למליון אחד וחצי מיליון חברים.

ל'וטננט-קולונל פיצויליאמס

איך תנהג באויב בודד

פרק מספרו של המחבר "Hints For The Home Guard"

איך תנהג באויב שירד בסוכך, או באוירון, והוא ניתן להכירו על נקלה לפי מדיו? שאל את עצמך, מה יעשה בך האויב אם תפול לידו, ותדע ברור מה עליך לעשות בו. אין לו כל שהות לקחתך בשבי, ואין לו מקום לקחתך שמה. עליו לפעול מיד, כהרף עין, למהר ולגרום נזקים, או לעורר מבוכה בכל הסביבה. רק דבר אחד בידו לעשות – להרגך. והרי גם התשובה לשאלה, מה עליך לעשות בחייל ההוני: השכם והרגו תחילה, או פצעהו פצע קשה ככל האפשר. חוץ מבמקרה שהוא מוסר עצמו בידך.

זה הדין בנוגע לאויב הפועל בגלוי. אולם יש אשר הגרמני מתחפש כחייל או כקצין בריטי, או גם כקצין המטה. כי זו דרך הגרמנים לעשות כל דבר בשלמות, וככל שתארו של האיש גבוה יותר, כן הוא זוכה ליתר סמכות. גם איש הטור החמשי, סוכן גרמני בבגדים אזרחיים, מסוכן הנהו, כמוהו כחייל הגרמני. אי-הודאות בנידון זה גורמת לכך, שבעית ההתנהגות היא קשה במקרים כאלה, וקשה מזה לתת עצות בדבר. הסיטואציות עלולות להיות שונות ומגוונות כל-כך, שכמעט קשה לקבוע כללים. אפשר לתת רק עיקרים כלליים – אשר יהיו נר לרגלי המתחיל, לדעת את אשר עליו לעשות, וביחוד מה עליו לא לעשות. מחוץ לזה, עליו להשען רק על יזמתו, על חוש האינטואיציה, ובראש וראשונה על עוז הרוח ואומץ-ההחלטה, שהם ינחוהו בדרך הנכונה. חבורות „משמר הארץ” יהיה להן בראשונה רק מספר רובים מצומצם, ורבים מן האנשים יהיו מאומנים בשימושם רק במקצת. אבל רובם ידעו ודאי להשתמש ברובי-ציד, ביחוד אם הם יושבים בכפר, ואפשר ללמד כל אדם להשתמש בהם בהצלחה.

מקרים טיפוסיים

שני אנשים נפגשים, וכל אחד מהם מזוין ברובה.

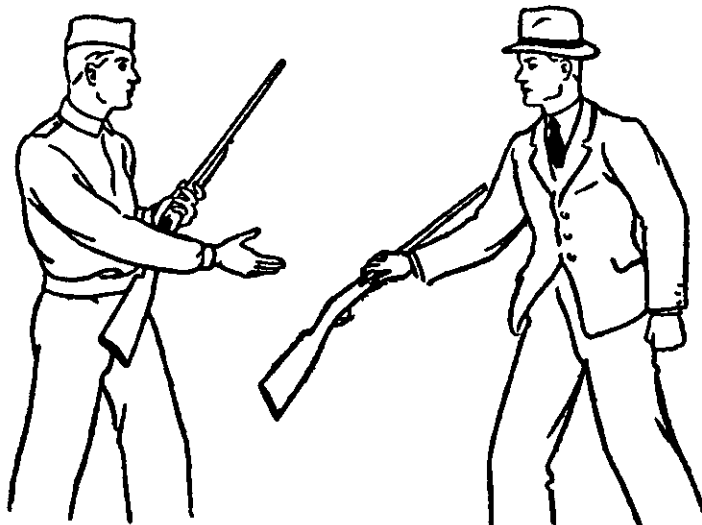
נשער לנו כי שני האנשים האלה נפגשים פתאום. 'י' (ידיד) רואה את 'א' (אויב) הראשון, ובכוונתו אליו את רובהו קורא לו להעצר.

להסברת הענין אניח לו ל-'י' לעשות כל דבר שלא טוב לעשותו, ואציין את המשגים

שנעשו, אם כי בכל מה שיארע לא יהא שום דבר מזויף או בלתי־טבעי. הכרתי אנשים שקיפחו את חייהם באשר עשו כל אשר יעשה כאן י' זה.

י' קורא אל א': «הבה לי את הרובה». א' מהסס, רואה עצמו במיצר, והרי הוא ניגש בפנים קודרים, כשהוא מחזיק את הרובה בקנה, ומוסר אותו לידי י'.

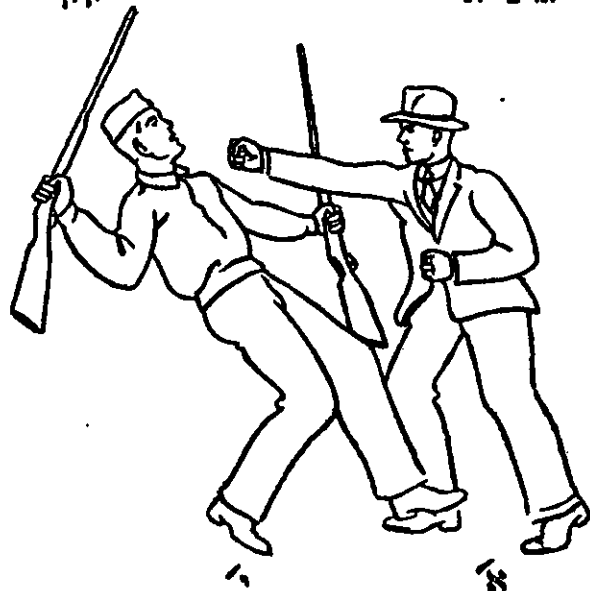
הדבר הזה נראה כמשביע רצון ונכון בהחלט, ולו הייתי שואל אותך, מי הוא האיש פרוק הנשק, ודאי שהיית עונה לי: «א', כמובן». ואולם תהא זו טעות גמורה ומוחלטת מצדך, ולו היית אתה י', היית מקפח את חייך משך חצי רגע.

ידי י'

אויב א'

הבה ונראה מה קרה כאן. א' התקרב אל י' ומסר לו את רובהו. אולם הוא נמצא עכשו במרחק של צעד ממנו. י' מחזיק את רובהו בחלקו התחתון כדרך שנהוג להחזיק רובה, ואת רובהו של א' לקח ביד ימינו. ידיו של י' תפוסות בשני רובים, שאף באחד מהם לא יוכל להשתמש. לאמתו של דבר הרי הוא מפורק מנשקו, ולא האיש השני אשר ידיו חפשיות. י' בבערותו מסר עצמו בידי א'. איזו שטות עשה! אבל הכל הלא התרחש באופן טבעי כל־כך. עכשו נמשיך בהשתלשלות הדברים.

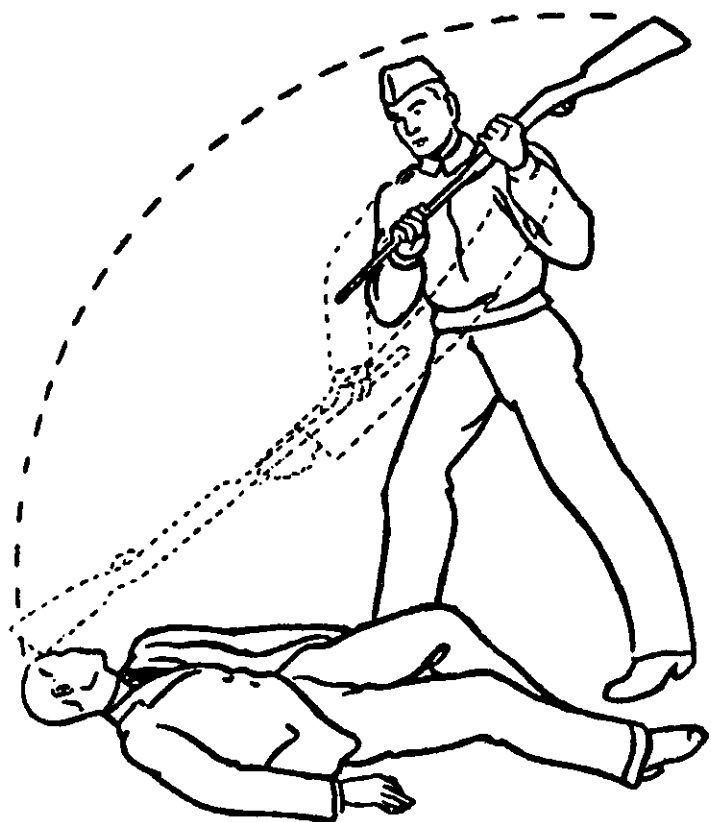
א' איש מסוכן ונועז, מוסר את רובהו לידי י' ומיד הוא אווזו ביד שמאלו בגרנו של י', וביד ימינו הוא שולח מהלומה כבדה ככל אשר ביכלתו, אל לסתו של י'. י' נופל ארצה ו־א' יכול לעשות בו כלה בלי כל קושי. אולם א' בעצמו עלול לעשות טעויות אשר ישנו את כל המצב באופן דרמטי גם הפעם. איך יבקש א' להמית את י'? עלול הוא לתפוס רובה ולירות ב־י', בשעה שזה מוטל ארצה, וסוף לקרב. אבל אם יעשה כך הרי הוא נתון בכמה סכנות. הבה ונראה מה הן סכנות אלו?

1. נניח שהמהלומה תפיל את י' על צדו הימני ובדרך הטבע תטה את א' מעט לצד שמאלו של י'. מתוך חפזו יחטוף א' את הרובה הקרוב אליו, כלומר את אשר יפול מתוך יד שמאלו של י', וכמובן יהיה זה רובהו של י', ולא שלו, שנמצא ביד ימינו של י'. יתכן הדבר, שהרובה לא יהיה נהיר לו ולא דרוך, ויתכן ש־א' יצטרך לחפש את הנצרה, ואחרי כן, כשיירה, ימצא כי הרובה אינו טעון. «שטות», עלול אתה לומר. «הכיצד יהיה רובה לא טעון בשעת חירום?» ואולם צא ושאל את איש־הצבא הראשון אשר יקרה לך בדרכך, ויאמר לך מה תכופים המקרים האלה, — או אז תבין.

הבה נקוה כי י' הצליח להשתמש והמכה היתה קלה, נזק־אזט לרגע בלבד, וכי י' מוצא בעוד מועד את הדבר האחד אשר לאל ידו לעשות. עליו ללפות את א' סביב לברכיו ולהפילו ארצה. ואז סיכויים שוים לנאבקים.

2. א' עושה עוד משגה. עלול הוא לתפוס רובה, ובהחזיקו אותו בקנהו, כדרך שמניפים גרזן, יכה בו בראשו של י' — לכאורה, מעשה טבעי ויאה. ואולם אין לך מעשה מסוכן ונסכל מזה.

בניח שהרובה דרוך בשעה שהוא פוגע בראשו של י', שים נא לב לאיזה צד מכוון הקנה! בחון את הדבר בעצמך. מכוון הוא ישר אל בסנך. המנגנון של רובה-ציד הוא עדין כל-כך, שכמעט תמיד בטוח הדבר, ששני הקנים יתנו אש. נמצא שאף-על-פי ש-י' המספן מחוסל הרי מציא גם א' את סופו העלוב.

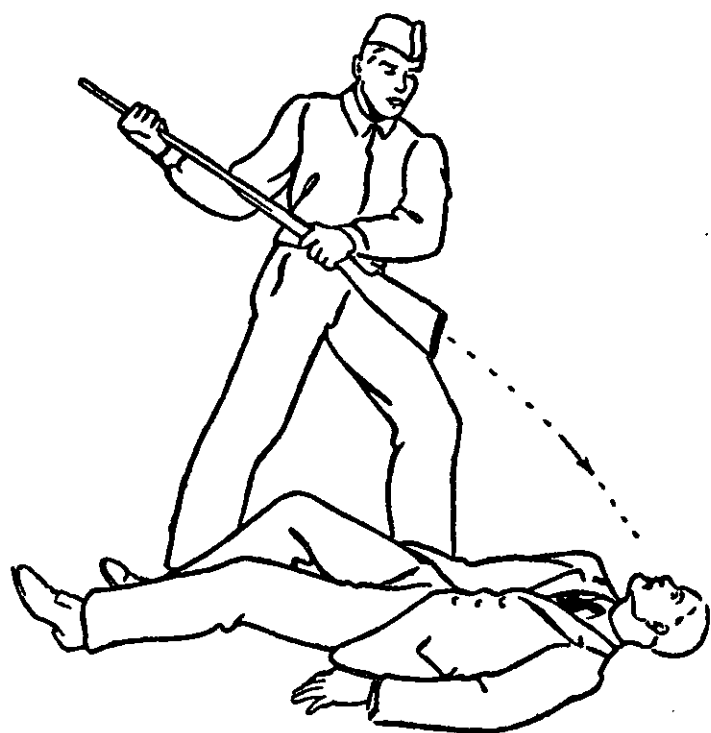
אז הרה. בהיאבקות מסוג זה, לעולם אסור לך להרוג את אויבך ביריה. הטעמים לכך הם ברורים למדי; אולי התח-מושת אשר עמך מצומצמת, וחס לך לבזוז אף כדור אחד. ואף זה טעם חשוב – יתכן שיריבך יש לו בן-לויה. יריה תחריד את בן-הלויה. יודע הוא כי נמצא מי במקום שממנו באה היריה. אין הוא יודע מה קרה, אבל הוא יתאמץ למצוא מהו, ואילו אתה אינך יודע כלל על מציאותו.

הדרך הנכונה היא להרוג בקת הרובה. החזק את הרובה בקנה ודחף את הקת הצדה אל גלגלתו של אויבך. אם ראשו מוטל ארצה יתנפץ כביצה ובעליו יזכה במות בטוח, ללא יסורים.

עד כאן תיארנו את אשר לא צריך להיעשות; עכשיו נעיין מהו הדבר הראוי לעשותו. המהלך הנכון הוא פשוט יותר. שום תקלה אינה באה, ואין מקום לרגעי-משבר שהמזל משתנה בהם חליפות.

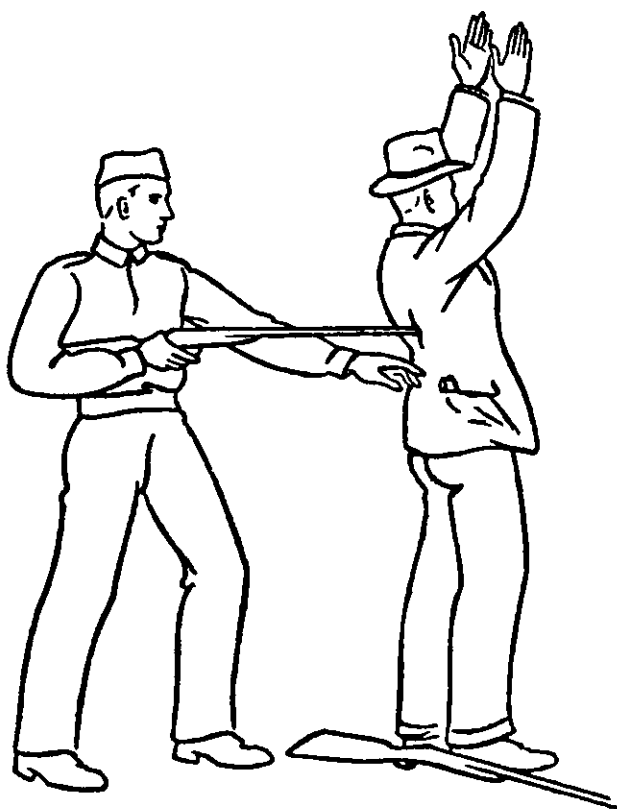
י' נתקל ב-א' ואומר לו: «השלך את הרובה ארצה». הרובה נופל. הפקודה הבאה היא: «הידים למעלה». אחרי כן: «הסתובב לאחור». ואחרי-כן: «צעד ארבעה צעדים קדימה».

אתה נטלת רובהו ממנו והוא אינו יכול לראות מה שאתה עושה. עליך לזכור כי לעולם אין אתה יכול להיות בטוח באיש המביט אליך: תשומת-לבך עלולה להתרפות לרגע – ואז מגיעה שעתו. שים איפוא אל לב.

את רובהו לקחת ממנו, אולם אין אתה יודע אם פרוק נשק הנהו. יתכן שאקדח בכיסו. על כן עליך להוסיף לחקור. התקרב לאחוריו והקרב את לוע רובך אל גבו באמצע, באופן שירגיש בו. אז תוכל להמשיך בחיפושים אצלו.

אז הרה. כלל פשוט זה נקוט תמיד בידך בשעה שלבדך אתה ועמך שבוי שאינו כפות: לעולם אל תפסיק את מגעך עמו. שמור על המגע, אם בעזרת ירך ואם בעזרת נשקך. דעתך עלולה להיות מוסחת על ידי מישוהו, ידיד או אויב, הפורץ לו דרך בעד גדר מאחוריך. על כרחך אתה מציץ לראות, מה זה. והשבוי שלך יודע זאת, ואף בשעה שהוא עומד בגבו אליך, עלול הוא

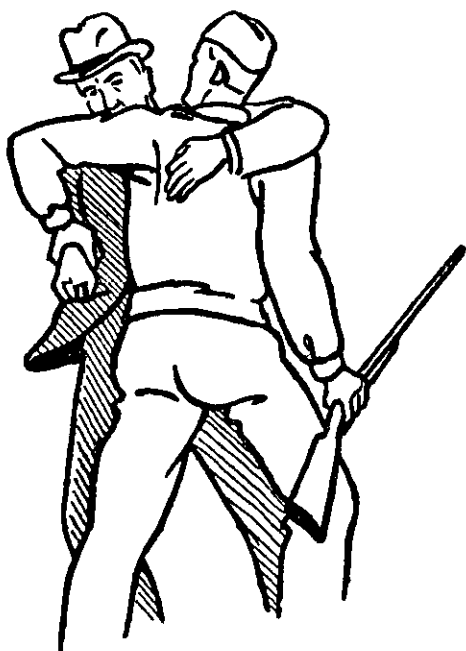

להסתובב בן רגע ולהשתער עליך. אם דרך הגדר בא אויב, הרי סופך עלול להיות מר. אולם אם אתה שומר על המגע עם האויב, והוא עושה פתאום תנועה, הרי אתה מרגיש בכך מיד, ואצבעו-תיך לוחצות על ההדק. אם אינו עושה כל תנועה, הסב אותו סביב, כדי לראות את נקודת הסכנה, והצץ מעל לכתפו, כשהוא משמש לך מגן.

שני אנשים מזוינים ברובים פוגשים אדם בעל אקדח.

בתיאור הבא – שני אנשים אשר רובים להם פוגשים אדם שאקדח בכיס-מעילו מימין. נתאר לנו סוכן אויב בבגדים אזרחיים, המתגנב ליד גדר וידו בכיס-מעילו הימני לופתת אקדח אבטומטי. פתאום הוא נתקל בשני אנשים מזוינים ברובים, אשר שמעו את קול תנועתו והם מחכים במנוחה. הוא יוצא מתוך מחסהו בטרם יראה אותם, ואין לו כל שהות להתחמק לאחור, בשעה שהשנים מכוונים רוביהם אליו. הוא מקבל פקודה להרים ידיו למעלה.

ושוב כדי להדגיש את אשר אין אתם צריכים לעשות ולהדגים את התוצאות האפשריות של הפעולה הבלתי נכונה, אני מתאר כאן ששני האנשים נכשלים במעשה בלתי-מחושב. האויב שהרים ידיו עומד דומם, מביט אל שוביו ומחכה לשעת הכושר. יש לזכור כי אין דבר, אף המסוכן ביותר, שהמרגל לא יהיה מסוגל לאחוז בו; באשר אם יאסר – גורלו נחרץ. שני שוביו עומדים, בערך, זה בצד זה. גם עכשיו נקרא לאויב – א', לשזבה מצד ימין נקרא ראובן ולאשר משמאלו נקרא שמעון.

עתה צועד ראובן לפנים, לערוך חיפוש בבגדי א' ולקחת נשקו ממנו, בעוד שמעון מכסה על חברו ברובהו. ואולם בשעה שראובן הולך לפנים כשהוא מחזיק את רובהו בימינו ונשען אל גופו של א' לרחבו, כדי לשים יד בכיס ימינו, הרי הוא מחפה במקצת על א' מפני שמעון. עתה הגיעה שעתו של א': הוא מטיל את שמאלו על כתפו של ראובן ולופת אותו, ושולח ימינו אל האקדח אשר בכיסו. לפי שהאקדח האבטומטי יש לו מספר כדורים רב למדי גדון שמעון ליהרג בשעה שהוא בא לעזרת ראובן, אחרי כן יורה א' בראובן הנאבק עמו.

אם ראובן מחזיק את רובהו ביד שמאלו תהא עמידתו עוד יותר גרועה, כי במקרה זה יהא אנוס עוד יותר להשען למלוא רחבו של א' כדי להגיע אל הכיס הדרוש, ויד ימינו

תהיה תפוסה בין שני הגופים, יד שמאלו תהיה ללא הועיל עד אם ישליך את רובהו שאין הוא יכול להשתמש בו.

שוב איפוא נהפך הגלגל אחורנית, וגרמה לכך, בפשטות, איולתם של ראובן ושמעון ועוז החלטתו של א'.

עכשיו נראה-נא מה צריכים היו ראובן ושמעון לעשות.

משהרגישו באיש מיד עליהם להפרד, אם עדיין לא עשו זאת. אם הם סמוכים זה לזה וידו של א' לופתת את האקדח האבטומטי בכיס, עלול הוא להסתכן וללחוץ על הֶדֶק במהירות פעמיים בזה אחר זה כשהוא נופל ארצה, מתוך תקווה שיפגע באחד מהם או גם בשניהם. אך אם ראובן ושמעון מובדלים יוכל אולי לפגוע באחד מהם, אבל בשניהם לא יוכל לפגוע, כי לשם כך עליו להסתובב, וכל חלק של שניה בא כאן בחשבון.

משנפרדו ראובן ושמעון לצדדין ייטיבו לעשות אם יסכו את א' לאחור, שאז אפשר יהיה לערוך אצלו חיפוש בלי קושי.

אם לא עשו כך, אזי צריך ראובן אשר מימין לעמוד במקומו ושמעון יכול לגשת אל כיס הימין בהשאירו לראובן קו-אש פנוי. לאחר שלקח שמעון את האקדח ירצה לגשת אל הכיס השני. והנה אם שמעון ילך לרחבו של א' שוב יהיה א' מוגן מפני ראובן, והוא ינסה להאבק, ביחוד אם יש עמו פגיון – נשק חביב כיום לא רק על האיטלקים כי אם גם על הגרמנים. על שמעון להמנע מזאת. הדרך הטובה ביותר היא לעמוד ולהסב את האסיר לאחור. לעולם תסב פניו מנגד עיניך ולא כלפיך: צד פניו הוא המסוכן בשבילך. בשעה שגבו מופנה אליך לא יוכל להרגיש כי תשומת-לבך רפתה. הַמֶּשֶׁךְ בחיפוש כשגבו מופנה אליך. תחילה בכיס שמאלו, ששם מחזיקים כרגיל תחמושת מילואים; אתריכן תבדוק בבתי-שחיו, – מקום חביב על הגנגסטרים האמריקנים להחזיק שם את אקדוחם. אחרי כן תחפש בכיס-הירך, ואגב כך תמשש כל חגורה שפגיון עלול להיות מחובר אליה. לבסוף תמשש את החלק העליון של ירכיו גם מבחוץ וגם למעלה מבפנים, בחומֶשׁ. הכרתי קצין במלחמת הבורים שהיה נושא תמיד אקדח קטן בחלק הפנימי של ירכיו. הוא נלקח בשבי על ידי בורי לבוש סחבות שפקד עליו להסיר את מעילו ואחרי כן צוה עליו לפשוט את מכנסי-הרכיבה. הקצין התחיל למלא את הפקודה, אבל בעודנו מעמיד פנים כמסיר את מכנסיו הוציא את אקדוחו פתאום. הוא המית ביריה את הבורי, התלבש שנית והסתלק ברכבו על סוס-הפוני של הבורי. וכדי לעשות את המלאכה שלמה – יש למשש גם סביב החלק העליון של נעלי השבוי. זהו מקום נוח לשאת בו פגיון, כדרך שהאיש הסקוטי נושא את סכיניו בגרבו. בשעת האבקות, גם אם יריך צמודות אל צדך, יכול אתה להרים רגלך ולקחת את סכינך, מבלי שידע יריבך מה אתה אומר לעשות.

חושד אתה באדם כי יש לו אקדח ורוצה אתה לפרוק נשקו מעליו.

הסיטואציה כאן דומה לזו של האיש עם הרובה, אלא שכאן עלול האיש החשוד להחזיק ידו בכיסו בלפתו אקדוחו. אם אפשר, הכנס במארב והתבונן בו היטב אל אשר יבקש לעשות. אם הוא בולש סביב, מתגנב או מתחבא, הודיין באור-ירות. אין כאן מקום לחפזון. אם יכול אתה לפעול מבלי שירגישו בך, הטל צרור-אבן אל איזו גדר סמוכה וראה את הרושם שעשה עליו הרעש. עליך לנסות ולהיות בטוח בחשדך, שאם אתה קורא אליו לעצור והוא מהסס משאת ידיו למעלה, עליך לפתוח מיד באש. עליך לזכור כי יכול הוא ללחוץ על הֶדֶק האקדח ולירות בך מתוך כיסו. הרי זו מלחמת איש איש מכם לנפשו. על כן בחר לך את המחסה הטוב ביותר ככל אשר תוכל והתקדם באטיות יתרה, בהתבוננך בו כל הזמן. אם קרוב אתה לתעלה, שכב בין העשב או בין צמחים גבוהים, ורק ראשך תשא להביט. בטרם תקרא לו לעצור תגהו לבוא למקום גלוי, אל מחוץ לכל גדר או בנין, שאם לא כן עלול הוא להתחמק מעינך בטרם תוכל לפגוע בו, ביחוד אם אין אתה קלע טוב. אם הוא מוציא ידיו מכיסו – הרי השעה לקרוא אליו.

הקריאה צריכה להיות בקול רם: «הידיים למעלה». אם אינו מציית מיד, עליך לירות. אם הוא נשמע, אל תזוז ממקומך אלא תאמר: «הסב פניך לאחור ואל תביט, פן אירה בך». אז לא יוכל לירות בקומך. אם הוא קרוב לאיזו גדר או לבנין טוב תעשה אם תכריחהו לצעוד כמה

צעדים קדימה בטרם תצוה עליו להסתובב לאחור. כי אם במרחק מה משם יש לו בן-לויה, רצוי שלא יראה בן-לויתו את המתרחש.

אם ראית את האיש מאותה, הרי חשוב לך שיעד קדימה וימצא מחוץ לשדה-ראייתו של בן-הלויה שלו, ועליך לפעול במהירות. אתה פוסע לפנים ודוחף את קנה רובך לאמצע גבו ופורק מעליו את נשקו, כמתואר לעיל.

אם ראית אותו מאותה, שאל אותו אם לבדו הנהו. או תדע אם הוא משקר.

איך תנהג במבקר חשוד בתחנת-המשמר.

אם מישהו המבקר בתחנת-המשמר נראה חשוד בעיניך, תהא זו שטות לעזוב את האיש בחדר לבדו ולצאת החוצה בלויית איש אחר מכיתתך על מנת למסור לו את חשדך, אף אם הדבר ניתן להיעשות בלי לעורר שימת-לב. גם אם בתחנה נמצאים אנשים רבים מן הכיתה, אין אתה צריך לצאת אם החשד נתעורר בך לבדך. אם אתה מוצא יסוד לחשדיך, תהא זו שטות לסכן. יש לערוך מיד חיפוש אצל החשוד. איך ניתן הדבר לעשותו בבטחון, מתוך גרימת אי-נעימות פחותה ככל האפשר?

לשם מקרים כאלה נחוץ שכל כיחה וכיתה יהיה לה איזה משפט מוסכם, אשר אותו ישמיע החייל שנתעוררו חשדים בלבו, על מנת לעורר את תשומת-לב חבריו. יכול זה להיות משפט מעין «הראה מי מכם הבוקר את הקשת בשמים?» אבל טוב מזה משפט, אשר ישמש אמתלה לגשת אל כנת-הרובים. כגון למשל, «ג'והן, האם ניקית את הרובה שלך?» ג'והן קם ממקומו, באמרו מבלי-משים: «לא, אבל רוצה אני לגקתו». הוא מסיר את רובהו מעל הכנה ונגש לצדך. משפט זה ראוי לשנותו מזמן לזמן ולעולם אסור לפרסמו ברבים.

יש שהור אינו לבדו, פעמים הם שנים או יותר. במקרה זה צריכים שאר חברי המשמר לאחוז את רוביהם או לתפוס עמדות מתאימות. כל זה יכול להיעשות בשקט, במהירות ובהצלחה. כל תנועה של האורחים החשודים, כגון תנועת היד אל כיס המעיל, צריכה להעצר מיד. אז יכול אתה לאמור באדיבות למדי כי רוצה אתה לחפש בכליו של הזר, ולערוך את החיפוש. «ג'והן» צריך לעמוד בסמוך לך כשרובהו בידו.

היאבקות עם זר בתחנת-המשמר.

מתוך האמור לעיל אנו באים לעיין במקרה של היאבקות או של תגרה בתחנת-המשמר, ומה יש לעשות אז. אם הדבר בא כהמשך למתואר לעיל, הרי הכל מוזהרים על האפשרות של הצרה ועומדים מוכנים לה. והנה יש לשים לב, שבתגרה-מקרוב, ביחוד אם היא מתרחשת בתוך בית, עליך להמנע ככל האפשר מירות ברובה. בשעה ששני אנשים חובקים זה את זה בהיאבקות צמודה אין לך דבר מסוכן או ממתן אש ברובה. בטוח קצר פועלת ירית רובה-הצייד כאילו היה הקלע עשוי כדור אחד שלם והוא יחדור דרך גופו של האויב ויפצע את זרוע חברך, רגלו או גופו, מעברו השני. ואולם הרובה ביד איש אשר לומד להשתמש בו הוא נשק כבד-משקל והוא מועיל גם כשאין לו כידון בקצהו. תקע אותו בבטנו של איש והוא יפילהו מיד. בשעת תגרה יש להטיל אותו בצלעות התחתונות בכל הכוח האפשרי. צלע אחת או שתיים תשברנה וכל הנשימה תפלט מן הגוף. אין הבדל רב בדבר אם משתמשים בקצה זה או זה של הרובה.

יש עוד טעם להמנע מיריה. יתכן שיש לו לזר שותפים בחוץ, המחכים לאות, ולקול היריה יחושו לעזרה.

שאלת השותפים צפה ועולה תמיד בשעה שאנו עוסקים באיש הסור החמשי, זאת עליך לזכור ולהתכונן לכך.

הטיפול בשבוי.

לעולם חייב כל איש ב"משמר הארץ" לזכור כי יש שני סוגים שונים של שבויים. הסוג הראשון הוא החייל הגרמני שנלקח בשבי בארץ הזאת. הוא יודע שינהגו בו לפי מנהגי הכבוד של המלחמה. אולי יכנע לגורלו, בדעתו שהאפשרויות להמלט לארצו הן מועטות. יש רק הנחה אחת יוצאת מכלל זה, והיא שהאיש נשלח על ידי יחידה של צבאותיו הוא, והוא יודע היכן הם; במקרה זה עלול הוא להעזיז ולברוח כדי להצטרף אליהם, על אף הסכנה ליהרג. משום כך אין להרשות לו שום הקלות.

הסוג השני של שבוי הוא החייל המתחפש או איש הטור החמשי. הרי זה מרגל. כל אדם יודע מה סופו של מרגל שנתפס. על כן יבקש לו כל אפשרות שהיא לבריחה, ולו גם תהא זו מסוכנת ביותר. דרך הבריחה הבטוחה והטובה ביותר בשבילו היא להרוג את שובוהו. על ידי כך הוא מבטל את העדות, זוכה בנשק, דוחה או מונע את הרדיפה. יקבע הדבר היטב במוחו של כל איש ב"משמר הארץ", שחיילים שבויים הם בדרך כלל אנשים שאין לבטוח בהם, ואילו מרגלים שבויים הם מסוכנים מאוד, כי עליהם לנסות להרגך בשביל להמלט על נפשם.

משנשבה השבוי, ונערך חיפוש אצלו, והוא פורק מנשקו, יש להביאו אל שלטונות המשטרה או הצבא הקרובים ביותר. יש לערוך בעוד מועד דין וחשבון מלא, ובכתב, אם יש נחיצות בכך, באשר השובה עלול להפצע אחרי-כן או ליהרג ולא יוכל למסור עדותו.

והנה כמה הערות המכוונות לשני סוגי השבויים.

כשמשלחים שבוי למסרו בידי השלטונות, יש לשלחו תמיד בלויט שני אנשים מזוינים. הדבר חשוב, שעל ידי כך מתמעטת אפשרות הבריחה. בפרשות דרכים, ליד שערים, פרצות או בקרני-זווית יכול אחד המלוים לתור לפנים ולראות אם אין כל תקלה בדרך, ואותו זמן נותן השני את תשומת-לבו לשבוי. יש חשש שמא נמצאים אויבים אחרים בקרבת מקום.

אם אתה תופס שבוי ופורק נשקו מעליו, ולכודך אתה, צו עליו כי יצעד כעשרה צעדים לפניך והזהירהו כי יביט אך ממולו, בלי להציץ לצדדין או לאחור. אם אינו מבין אנגלית יש דרכים שונות להסביר לו את חפצך על ידי רמזים ואיומים.

נקל הדבר להוליך שבוי בדרך המלך. אולם נניח כי נתפס בשדה. הרי זה ענין מורכב יותר, כי עתה עליך לקחת אותו אל אחת הדרכים או אל שביל ולהוליכו דרך שער, או על פני מדרגות, או דרך פרצה. אם נתפס בתוך בית או באסם תצטרך להעבירו בפתח הדלת. כל אלה הם מקומות מועדים לסכנה – גם מצדו של השבוי וגם מתוך שאין אתה יודע מה אורב לך מאחורי המעצורים האמורים. בכל מקום עלולים להמצא אויבים אחרים.

השער. צו על השבוי לפתוח את השער לרוחה, לעבור בו ישר ולעצור. «עצור» – תרגומו אחד באנגלית ובגרמנית: «Halt», אל תאמר לו לפנות לימין או לשמאל, באשר אז יוכל לראות כי תשומת לבך נתונה לסגירת השער. אם אינו יכול לפתוח את השער, אם משום שהוא מבקש לו תואנה ואם משום שהשער נעול – ראה, הזהר! הרי זה אפשרי מאוד שסבלנותך תפקע למראה שהיותיו ותתקרב אליו לעזור לו. חלילה לך מעשות כך. הן לזאת הוא שואף. צו עליו לעבור מעל לשער ולעמוד בגבו אליך כבראשונה. אז תבדוק את בריחי השער ותדע אם הוא חובל תחבולות. אם השער נעול, טפס ועבור גם אתה.

הפרצה. עליו לעבור את הפרצה ראשון וללכת ישר לפנים אל הדרך או אל השדה. הזהר שלא יברח משדה ראיתך מעבר לגדר למטה. אחרי-כן תעבור אתה את הפרצה. אבל היה מוכן: יתכן שתהיה אנוס להתכופף מאד כדי לעבור.

הדלת. בעיה קשה היא להעביר את השבוי בפתחה של דלת. כאן עליך להיות קרוב אליו

מאד. אם הדלת נפתחת ממך וחוצה, אין כל רע. אולם אם הדלת נפתחת ממך ופנימה, כי אז עליך להזהר. כי אם השבוי יפתח אותה, הרי הוא עלול להטילה לעבר פניך מאחוריו ולנעול אותה. ועד שאתה תפתחנה הרי הוא עלול להיות מעבר לפינה ולהתחמק. כן יכול הוא לחכות לך, בשעה שאתה נחפז לעקוף את הפינה, ולחסל אותך במהלומת־יד. על־כן עליך לגשת במקרה זה קרוב למדי, כדי להחזיק בדלת ברגלך; או שאתה מעמיד אותו מן הצד ופותח את הדלת בעצמך. לעולם עליך לעשות עיקוף רחב מסביב לפינה, ברדפך אחרי שבוי.

אז הרהר. אנשים אנגלים נוטים לחשוב, כי מאחר שאדם הוא «במורד», אפשר לקבוע יחסי־ידידות אתו; הגרמני יש לו מושגים אחרים בנידון זה.

על כן:

אל תציע סיגריות.

אל תכנס עמו בשום שיחה, אף על נושא שגור ביותר, כגון אם ישאלך: «לאן יש בדעתך

להביאני?»

אל תרשה לו בשום פנים לנסות ולנהוג עמך כל מנהגי ידידות, כגון לעזור לך לעבור את השער, להושיט יד אליך על מדרגת הגדר, או להטות קוצים לאחור בעברך פרצה. אם יחזיק בידך, הרי אתה מפורק מנשקך; הרובה שלך נתון ביד האחרת ואין אתה יכול להשתמש בו, ויד אחת שלו חפשית! אל תלך מקרוב אליו אם יכול אתה להמנע מזה. הדבר פשוט הרבה יותר אם יש עמך אקדח, כלומר נשק שיש לפעול בו ביד אחת. אולם זכור תזכור את האזהרה הקודמת בנוגע לגישה קרובה אל אויב, כשרובה בידך.

אם לקחת אקדחו ממנו, אל תסמוך על הנשק הזה אם טיפוסו אינו נהיר לך. יתכן שהוא בלום על ידי נצרתו ולא יתן אש בשעה שתלחץ על ההדק.

חיפוש אצל שבוי.

בערכך חיפוש אצל אדם החשוד בפעולות הסור החמשי, יש להתחקות אל תכונתו האמתית של האיש.

יש לבדוק בכליו מיד, בטרם יבצר משהו.

יש לשמור על פנקסים ומכתבים: אפשר יש שם ידיעות על סוכנים אחרים.

יש להשוות את השם שהוא קורא לעצמו לשם הרשום על הלכנים שלו. בדוק את סימן החייט על בגדיו וכפתוריו.

האם ממחטתו גדולה באופן בלתי שכיח? האם יש לו כמה ממחטות מגוונות? אם כן, הרי

הן משמשות לו אל נכון לאיתות. האם גונים שונים לזוגיות הפנס אשר בידו?

אין לספל בקופסות של פח. יתכן שאלו הם מוקשי־בובה». התפוצצותם תסייע לבריחת

השבוי. גרמנים מחבבים צעצועים כאלה.

יש לבדוק בבטנת בגדיו, אולי יש שם ניירות. שים לב אם לובש הוא שני זוגות גרבים.

בין שתי הסוליות – מקום נוח לשאת בו ניירות.

כל דבר יש לקשור ולמסור ליד השלטונות.

אל תשעי הפחדנות והבגידה יש להוסיף עוד את הבטחון העצמי הנפרז
המביא לידי רשול והנחקה; אף הוא נמנה בין הפשעים הקשים ביותר של
ימי־מלחמה.

וינסטון צ'רצ'יל